

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Tomáše Langáška a JUDr. Ladislava Derky v právní věci žalobce: **K. Z.**, zastoupen Mgr. Vratislavem Polkou, advokátem se sídlem Praha 2, Vinohradská 22, proti žalované: **Ministerstvo vnitra - Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 3. 2015, č. j. MV-91641-3/SO-2013, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 10. 2018, č. j. 5 A 60/2015 – 35, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 10. 2018, č. j. 5 A 60/2015 – 35, **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) napadá rozsudek Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 9. 10. 2018, č. j. 5 A 60/2015 – 35, (dále „napadený rozsudek“), jímž městský soud zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 3. 2015, č. j. MV-91641-3/SO-2013, (dále „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání stěžovatele proti usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 25. 6. 2013, č. j. OAM-74306-9/DP-2012. Tímto usnesením správní orgán I. stupně zastavil podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, řízení ve věci žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání. Důvodem byla skutečnost, že stěžovatel v rozporu s § 46 odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, neodstranil vady žádosti.

[2] Stěžovatel v kasační stížnosti požádal o přiznání odkladného účinku. Stěžovatel uvedl, že při nepřiznání odkladného účinku by nabylo vykonatelnosti rozhodnutí o správním vyhoštění, na jehož základě by byl stěžovatel nucen opustit území ČR. To by pro stěžovatele znamenalo zásadní újmu, násobenou znemožněním účasti stěžovatele na soudním řízení. Újma, která by byla způsobena výkonem napadeného rozhodnutí

stěžovateli, je jednoznačně nepoměrně větší než újma potencionálně ohrožující jiné osoby. Stěžovatel pobývá na území ČR téměř 10 let na základě legálního povolení k pobytu za účelem podnikání. Na území ČR současně žije také manželka a syn, který na území ČR aktuálně čeká na přiznání trvalého pobytu. Stěžovatel i jeho manželka aktuálně podnikají jako OSVČ, když provozují zlatnickou dílnu, přičemž pro případ, že by stěžovatel byl nucen území ČR opustit, rodinné podnikání by se zhroutilo, když je to právě stěžovatel, kdo jej svou erudicí a zkušenostmi řídí a realizuje. Je tak zjevné, že uvedený má na území vytvořené komplexní zázemí, rodinné i sociální, přičemž nucené vycestování by bylo nutno vnímat jako dramatické a nepřiměřené. Přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, právě naopak, je jistě veřejným zájmem, aby byla zachována všechna procesní práva stěžovatele, zejména tedy právo na spravedlivý proces. Stěžovatel v tomto ohledu odkazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100. Stěžovatel je přesvědčen, že přiznání odkladného účinku jeho stížnosti je potřebné i s ohledem na fakt, že se do této situace dostal tak, že byl poškozen ze strany osoby, kterou zmocnil ke svému zastoupení ve věci prodloužení své pobytové karty. Rovněž nelze přehlížet ani skutečnost, že v případě nuceného opuštění území ČR bude žalobce nucen vynaložit značné náklady na cestu do své domovské vlasti. Stěžovatel ke kasační stížnosti přiložil kopie platebních výměrů na daň z příjmu fyzických osob za rok 2017.

[3] Žalovaná navrhuje, aby odkladný účinek kasační stížnosti nebyl přiznán. Možnost přiznání odkladného účinku má charakter mimořádný. Podle žalované újma stěžovateli v tomto řízení vzniknout nemůže. Žalovaná odkazuje na usnesení Ústavního soudu ze dne 24. 4. 2012, sp. zn. Pl. ÚS 23/11, bod 32, z něhož plyne, že do soukromého a rodinného života může fakticky zasáhnout až rozhodnutí bezprostředně vedoucí k nucenému opuštění země. Usnesení o zastavení řízení o žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky nelze posuzovat jako nepoměrně větší újmu, jelikož ta by stěžovateli mohla vzniknout až na základě správního vyhoštění z území České republiky. Na území České republiky pobývá manželka a syn stěžovatele. Syn stěžovatele je již dospělý a zaopatřený, kdy aktuálně má požádáno o vydání zaměstnanecké karty. Manželka účastníka řízení má aktuálně požádáno o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání. Jejich pobytový status a finanční zajištění tak není závislé na stěžovateli. Navíc stěžovatel má ještě dceru, která nemá na území České republiky žádné pobytové oprávnění, proto lze předpokládat, že pobývá v domovském státě. Stěžovatel tvrzení o komplexním zázemí více nerozvádí ani nekonkretizuje. Tvrzená nepoměrně větší újma tak není blíže konkretizována a ani nijak podložena důkazy. Navíc ve svém právu na soudní ochranu je stěžovatel řádně zastoupen advokátem, náležitá ochrana jeho práv je tedy dostatečně zajištěna. Právo stěžovatele se účastnit projednávání jím podané kasační stížnosti je možno zajistit udělením víza k pobytu do 90 dnů podle Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex).

[4] Nejvyšší správní soud shledal, že stěžovatelův návrh je důvodný a **přiznal** kasační stížnosti odkladný účinek.

pokračování

[5] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Z předloženého soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že městský soud usnesením ze dne 19. 5. 2015, č. j. 5 A 60/2015-29, přiznal odkladný účinek žalobě.

[8] Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, k tomu, aby mohl být kasační stížnosti odkladný účinek přiznán, musí stěžovatel v první řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy tak má stěžovatel (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32, či ze dne 23. 1. 2014, č. j. 6 Ads 99/2013 – 11; dostupné na www.nssoud.cz), který musí v odůvodnění svého návrhu konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Důvody možného vzniku újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele.

[9] Nejvyšší správní soud předně ve shodě se žalovanou upozorňuje nato, že předmětem řízení je rozhodnutí o zastavení řízení ve věci žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, nejedná se tak o přezkum rozhodnutí o správním vyhoštění. Nelze souhlasit s tvrzením stěžovatele, že v případě nepřiznání odkladného účinku se stane vykonatelným rozhodnutí o správním vyhoštění, neboť z ničeho neplyne, že by stěžovateli bylo správní vyhoštění uloženo. Nejvyšší správní soud se však ztotožňuje se stěžovatelem, že vzhledem k jeho stávajícím poměrům by pro něj nepřiznání odkladného účinku mohlo znamenat nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Žalovaná ve svém vyjádření konkretizovala, že syn stěžovatele má požádáno o vydání zaměstnanecké karty, manželka stěžovatele o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání. Není tak sporné, že se na území České republiky aktuálně nachází nejbližší rodina stěžovatele. Zároveň Nejvyšší správní soud vychází z toho, že pokud by nedošlo k odkladu právních účinků pravomocného rozhodnutí o zastavení žádosti stěžovatele o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání do doby meritorního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, je zde reálné nebezpečí, že by byl stěžovatel skutečně nucen ještě před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu opustit území České republiky. Jen stěží lze předpokládat, že stěžovatel má předejít případné zmiňované újmě tím, že bude vědomě

porušovat zákon nelegálním pobytem na území České republiky a vystavovat se riziku, že mu bude uděleno správní vyhoštění, s nímž je navíc vždy spojen zákaz pobytu na území Evropské unie na určitou dobu. V daném případě lze tedy nalézt příčinnou souvislost mezi právními účinky žalobou napadeného rozhodnutí a možným vznikem újmy na straně stěžovatele.

[10] Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku i z hlediska dalších podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom, že by se přiznání odkladného účinku v daném případě jakkoli dotklo práv třetích osob ani, že by takové rozhodnutí bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Nejvyšší správní soud tak konstatuje, že jsou splněny obě podmínky pro přiznání odkladného účinku.

[11] Nejvyšší správní soud připomíná, že odkladný účinek podle § 107 s. ř. s. může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského (nyní městského) soudu, ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí, k jehož přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem vedlo. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti v této věci se tedy až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem pozastavují účinky žalobou napadeného rozhodnutí žalované.

[12] Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. listopadu 2018

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu